

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/396/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119242887
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6119242887.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: I. L., M.: XX.X.XXXX, Q. Q. XXXX/XXA, XXX XX F. Q., právne zast.: Mgr.Mag. Monika Korbášová, so sídlom Nám. SNP 13, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 41 909 895, proti povinnému: U. U., M.: XX.X.XXXX, A.Č.. W. U. XXX XX Q. - M. L., (Korešpondenčná adresa: Česká Bašta 3, 940 01 Nové Zámky), o vymoženie 37934,34 EUR s príslušenstvom, vedenej pred súdnym exekútorom Mgr. Jana Virličová, so sídlom exekútorského úradu: Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava, IČO: 42 256 372 pod sp. zn. 368EX 84/19, o ďalšom neskôr podanom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Súd p r i z n á v a oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške Eur

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu istiny 37 934,34 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.01.2019, sp. zn.: 14C/62/2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 06.02.2019.

2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 19.03.2019 poverenie súdnemu exekútorovi Mgr. Jana Virličová, so sídlom exekútorského úradu: Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava (ďalej len „súdny exekútor“).

3. Dňa 02.12.2019 Okresný súd Banská Bystrica vydal uznesenie, ktorým rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Povinný podal voči predmetnému rozhodnutiu sťažnosť v zákonnej lehote. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu vydaným Okresného súdu Banská Bystrica vedeného pod sp. zn. 67Ek/396/2019 zo dňa 02.04.2020 zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením OS BB sp. zn. 67/396/2019 zo dňa 02.12.2019.

4. Dňa 14.12.2021 súdny exekútor postúpil tunajšiemu súdu opätovný návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného, súdny exekútor predložil aj správu o stave konania.

5. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že nemôže normálne žiť pre zrážky z dôchodku, poukázal aj nesprávne vyplnenú poštovú doručenkou. Povinný tvrdí, že sa nemohol brániť v základnom konaní, nakoľko nevedel, že sa vedie voči jeho osobe spor, v ktorom nejde o malú čiastku. Povinný

ďalej tvrdí, že v tom čase mal nahlásený pobyt bezdomovca a nemohol sa vyjadriť a objasniť všetky skutočnosti.

6. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S podaným návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Súd žiada, aby návrh povinného pre neexistenciu dôvodu na zastavenie exekúcie zamietol. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasí, predmetný návrh povinného považuje za celkom nedôvodný a námietky povinného za oneskorené. Podľa ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku: „V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.“. Povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 22.05.2019 a dňa 30.05.2019 podal prvý návrh na zastavenie exekúcie. V tomto, v poradí druhom, návrhu na zastavenie exekúcie povinný neuvádza, že by namietané skutočnosti nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a neuviedol ani iné okolnosti vedúce k záveru, že ich nemohol bez vlastnej viny uplatniť už v prvom návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý súd dňa 02.12.2019 zamietol ako nedôvodný a mám za to, že závery tam uvedené sú aplikovateľné aj vo vzťahu k tomuto návrhu povinného. Exekučný súd už v uznesení zo dňa 02.12.2019 poukázal na to, že predmetom prieskumu v exekučnom konaní nemôže byť vecná správnosť exekučného titulu. Ten môže exekučný súd skúmať výlučne z formálnej stránky. Povinný však v návrhu nenamietal skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a nie je tu ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, keď vymáhaný nárok trvá a exekučný titul zrušený nebol. Podanie mimoriadneho opravného prostriedku nebráni vykonateľnosti exekučného titulu, pričom Okresný súd Bratislava III rozsudkom sp. zn. 60C/74/2019-196 zo dňa 04.11.2021 zamietol žalobu povinného o povolenie obnovy konania sp. zn. 14C/62/2016, ktoré povinný napadol odvolaním dňa 22.03.2022. O odvolaní povinného doposiaľ rozhodnuté nebolo. Povinný sa v návrhu sťažuje, že nemôže normálne žiť pre zrážky na dôchodku, hoci svojmu synovi Adriánovi Palackovi daroval bezprostredne po začatí exekúcie dňa 19.03.2019 podstatnú časť svojho majetku - nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. 6671, k. ú. Nové Zámky t.j. rodinný dom, záhradkársku chatu a príslušné pozemky na základe zmluvy zo dňa 26.03.2019 v znení dodatku z 01.04.2019. Zo správy o priebehu exekúcie zo dňa 04.04.2019 pritom vyplýva, že povinnému boli dňa 20.03.2019 zablokované finančné prostriedky na jeho bankovom účte v Slovenskej sporiteľni a.s., teda povinný v čase prevodu nehnuteľností o exekúcií na jeho majetok evidentne vedel. Súdna exekútorka vo vyššie spomenutej správe zo dňa 04.04.2019 uviedla, že povinný viackrát kontaktoval exekútorový úrad, pričom odmietol oznámiť adresu na doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré mu bolo doručené až 22.05.2019. I keď má povinný právo podať návrh na zastavenie exekúcie, tento považujem za zjavne bezúspešné uplatňovanie práva, ktoré zbytočne navyšuje trovy exekúcie. Záverom uvádzam, že neexistuje žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie ani na jej prípadný odklad. Tvrdenia povinného sú nepodložené a bez relevancie pre exekučné konanie. Vzhľadom na uvedené žiadam súd, aby návrh povinného ako nedôvodný zamietol a oprávnenému priznal voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré oprávnenému vznikli v súvislosti s týmto úkonom právnej služby vo výške 313,70 € (t.j. 249,785 € za jeden úkon právnej služby podľa § 13a ods. 2 písm. c) v spojení s ods. 5 uvedeného ust. Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. + režijný paušál 11,63 €+20% DPH) a vydal tomu zodpovedajúci dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie.

7. Podľa ust. § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“): „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“

8. Podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok. “

9. Podľa ust. §61l ods. 1 Exekučného poriadku: „O návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne. “

10. Podľa ust. §61l ods. 2 Exekučného poriadku: „Na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby. “

11. Podľa ust. §61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

12. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

13. Ako to výslovne vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, povinný môže podať opätovne návrh na zastavenie exekúcie, pričom zákon limituje povinného v tom rozsahu, že povinný v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Ako to z dikcie ust. § 61 ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva, tieto návrhy povinného na zastavenie exekúcie odkladný účinok nemajú. Exekučný poriadok na základe uvedeného obmedzil povinného na podávanie opätovných návrhov na zastavenie exekúcie z tých istých dôvodov, a preto ak by ďalší v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie mal byť právne relevantný, musí v ňom povinný uviesť len tie skutočnosti, ktoré nastali po predchádzajúcom návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom súd už rozhodol, pričom sa musí jednať o skutočnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Jedinou výnimkou zákonného obmedzenia podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, predstavujú tie skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

14. Exekučný súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal za nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenému neuhradený dlh vyplývajúci z exekučného titulu. Súd konštatuje, že exekúcia ako aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

15. V zmysle námietok povinného a dôvodom opätovného podania návrhu na zastavenie exekúcie nakoľko nemôže normálne žiť pre zrážky na dôchodku, súd uvádza, že súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie ako štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí, v rámci exekučného konania šetrí majetkové a zárobné pomery povinného, zákonom aprobovaným spôsobom zisťuje príjem povinného a stav jeho hnutel'ného a nehnuteľného majetku a v závislosti od jeho zistení volí najvhodnejší spôsob vedenia exekúcie. Ak súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je preukázateľne nemajetný a sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, poverený súdny exekútor v súlade s ustanovením § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku rozhodne o zastavení exekúcie. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora v priebehu exekúcie. Podľa platnej a účinnej právnej úpravy (Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov) súdny exekútor exekúciu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastaví len v prípade, že sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo do 5 rokov od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok povinného alebo jeho príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekúcie. Z uvedeného podľa tunajšieho súdu vyplýva, že súd nie je oprávnený zastaviť prebiehajúcu exekúciu pre nemajetnosť povinného, nakoľko posúdenie nemajetnosti povinného a následné zastavenie exekúcie patrí podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku o rozhodovacej činnosti povereného súdneho exekútora.

16. Sud opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, a to v zákonom taxatívne vymedzených prípadoch. Mimoriadnosť dovolania spočíva v tom, že sa ním dovolateľ domáha prieskumu už právoplatného príp. vykonateľného rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci - teda po tom, ako bola dovolateľova vec už posúdená dvomi súdnymi inštanciami. Toto podanie pre exekučný súd nepredstavuje dôvod pre ktorý by bolo možné podanému návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť. Podanie dovolania povinným nemá samo o sebe žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá odklad vykonateľnosti ex offo. Na margo uvedeného súd poukazuje na tú skutočnosť, že o obnove konania Okresný súd Bratislava III rozhodol zo dňa 04.11.2021 tak, že žalobu na obnovu konania zamietol.

17. S ohľadom na tvrdenie povinného súd uvádza, že uvedené námietky (bod 4 tohto uznesenia), ktoré predložil povinný exekučnému súdu na rozhodnutie mali byť reflektované „v základnom konaní“, kde bolo rozhodnuté vo veci samej, nie vo „fáze exekúcie“. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, na ktoré poukazuje povinný prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1. Dôvody povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie sa týkajú postupu a úkonov súdu v základnom konaní, t .j. v konaní ktoré predchádzalo exekučnému konaniu a výsledkom ktorého bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne iné skutočnosti okrem svojho negatívneho postoja a nesúhlasu k právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Exekučný súd má za to, že v štádiu exekučného konania sú námietky smerujúce voči povinnosti uložené v exekučnom titule irelevantné.

18. Súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Ďalej súd poukazuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberala všetkými tvrdeniami povinného, doplňujúcimi podaniami od oprávnenej, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie v danom štádiu konania. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

19. S prihliadnutím na uvedené exekučný súd opätovne preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti a dospel k záveru, že exekučný titul, na ktorého podklade prebieha výkon exekúcie je formálne a materiálne vykonateľným exekučným titulom. Povinný má do budúcnosti možnosť požiadať súdneho exekútora o odklad exekúcie zo sociálnych dôvodov v trvaní najviac tri mesiace, na dobu dlhšiu so súhlasom oprávnenej, resp. podať žiadosť o oddĺženie prostredníctvom Centra právnej pomoci. Ohľadom vykonaných listinných dôkazov súd konštatuje, že povinný nepreukázal skutočnosť, že v dôsledku ním vymáhaný nárok zanikol.

20. Povinný opätovným návrhom na zastavenie exekúcie nepredložil súdu nové skutočnosti o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a preto súd považoval návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný a z uvedeného dôvodu ho v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol.

21. Podľa § 199a ods. 1 EP, trovami oprávnenej sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie

exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 EP, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e EP, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva, b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu, c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu, d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina, e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina, f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.“

25. Oprávnený si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia 100%. a to 313,70 Eur (t.j. 249,785 Eur za jeden úkon právnej služby podľa § 13a ods. 2 písm. c) v spojení s ods. 5 uvedeného ust. Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. + režijný paušál 11,63 Eur +20% DPH) a vydal tomu zodpovedajúci dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie.

26. Súd má za to, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie a oprávnenému tak vznikli trovy právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením sa k tomuto návrhu, ale nie v takej výške ako si ich právny zástupca uplatnil, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol podaný prostredníctvom iného právneho zástupcu a trovy mu boli priznané. Na základe uvedeného súd oprávnenému priznal 1 polovičný právny úkon v exekučnom konaní vo výške 249,79 Eur pričom vychádzal z tarifnej hodnoty (istiny 37 934,34 Eur) + 1 x režijný paušál 11,63 Eur za rok 2022 + DPH t. j spolu v celkovej výške 313,70 Eur (II. výroková veta).